

Rødt Oslo
Dronningens g. 22
0154 Oslo
Tlf: 22 98 90 58

E-post: oslo@roedt.no
Nett: roedt.no/oslo
Faks: 22 98 90 55

Kommuneplan for Oslo – fritt fram for profitt og forurensning

Høringsuttalelse fra Rødt Oslo til byrådets forslag til kommuneplanen «Oslo mot 2030»

Kommuneplanforslaget som byrådet har sendt på høring, vil ikke bidra til å løse Oslos problemer. Det vil tvert imot forsterke en rekke av dem. Det er flere grunner til dette.

1. En ukritisk vekstplan

Byrådets forslag til kommuneplan bygger på framskrivninger som gir en befolkningsvekst på 200 000 innen 2030. Den legger til grunn at det verken er mulig eller ønskelig med politiske tiltak for å påvirke dette. Byrådet vil markedsføre Oslo og Oslo-regionen offensivt for at byen skal vokse hurtigst mulig, uten at det drøftes om dette er det beste lokalt, regionalt og nasjonalt.

Forslaget er en plan for forsert og ubalansert vekst i Oslos boligutbygging de neste tiåra. Rødt Oslo mener at kommuneplanen i større grad må inneholde utviklingsstrategier der veksten går langsommere og tar andre former. Planen må ha som utgangspunkt ei politisk styrt byutvikling for å dekke de behov dagens og framtidens befolkning har når det gjelder tjenlige boliger, hensiktsmessig infrastruktur og et miljø- og helsemessig godt nærmiljø.

2. Forslaget overbelaster Groruddalen

Det er nå 137 000 innbyggere i de fire bydelene i Groruddalen. På de 15 årene fram til 2030 skisserer planen at det skal komme 38 000 nye boliger i de to transformasjonsområdene Groruddalen og Hovinbyen (samfunnsdelen, tabell 3.3). Siden Hovinbyen i hovedsak er en del av Groruddalen, skal det altså komme 38 000 nye boliger i dalen. Antar vi et gjennomsnitt på to beboere per ny bolig, vil folketallet i Groruddalen øke med mer enn 50 prosent på svært kort tid!

De tilsvarende tallene for ytre by vest (Ullern, Vestre Aker og Nordre Aker) er 127 000 innbyggere nå og 7300 foreslåtte boliger. Med samme antall beboere per ny bolig gir det en folketallsøkning på så vidt over 11 prosent.

Den planlagte utbyggingstakten i Groruddalen kan sammenliknes med de 15-20 årene da drabantbyene blei bygd. Som den gangen har man heller ikke nå planer om å bygge ut offentlige tilbud i samme takt. Tvert imot er sjukehuset nesten lagt ned, bibliotekene foreslås stadig slått sammen og skolene vil i hovedsak være som de er. Det finnes heller ikke finansierte planer for samtidig å styrke kollektivtransporten, og planen sikrer ikke områder for samfunnshus, barnehager, eldreinstitusjoner, idrettsanlegg og friområder.

3. Boligbygginga kommer før kollektivtilbudet

Kommuneplanforslaget argumenterer godt for at utbyggingen bør skje der hvor det er eller kan etableres god kollektivtransport, ikke minst ved kollektivknutepunkter og i «stasjonsnære» områder langs T-banen. Men planen drøfter aldri at det er begrensa kapasitet på eksisterende kollektivlinjer.

Rødt Oslo
Dronningens g. 22
0154 Oslo
Tlf: 22 98 90 58

E-post: oslo@roedt.no
Nett: roedt.no/oslo
Faks: 22 98 90 55

Tvert imot gir planen et bilde av at T-banen har uendelig kapasitet. Det er naturligvis ikke tilfelle. Det er allerede veldig trangt på de østlige linjene i rushtida. Som eksempel kan nevnes at fortettinga som nå foregår på Skullerud, fører til ståplasser på linje 3 allerede fra Bogerud. Også lokaltogene og viktige trikk- og busslinjer er fylt opp.

Hva verre er: Det finnes ingen vedtatte og finansierte planer for å endre på dette. Lørenbanen vil kunne gi mulighet til doble avganger på Mortensrudbanen, og begge avgangene på Furusetbanen vil kunne få seks vogner hvis det kunne bli politisk flertall for å snu Holmenkollbanen på Majorstua. Men ytterligere kapasitetsøkning er ikke mulig før vi får ny T-banetunnel som supplement til dagens fellesstrekning.

Det får vi ikke uten at politikerne blir enige om å snu Oslopakke 3 opp ned, slik at mesteparten av veiprosjektene tas ut og kollektivprosjektene andel av pakka økes fra 50 til 80 prosent. Det vil si: Det er for øyeblikket helt i det blå når boligbygginga i kommuneplanforslaget kan få følge av nødvendig samferdselsutbygging.

Men boligbygginga langs østlige linjer pågår allerede i stort monn. Derfor er det helt feil når planforslaget sier at utbygging av samferdselsinfrastrukturen vil være en forutsetning for planen. Mest sannsynlig vil den «forutsetningen» ikke komme på plass før minst tjue år etter boligutbygginga. (Den infrastrukturen som er nevnt som forutsetninger for utbyggingsplanene i samfunnsdelens tabell 3.3, vil åpenbart ikke tilføre noe kapasitet på de mest købelasta stedene i kollektivsystemet, snarere tvert imot.)

Viktige deler av utbygginga i Hovinbyen og Groruddalen er planlagt på steder hvor det i dag ikke finnes banetilknytning i det hele tatt, som Breivoll. Vi kan heller ikke se at det er påvist at det gagnar kollektivsystemet som helhet at utbygging til disse stedene kommer foran nødvendig kapasitetsøkning i sentrum. Sannsynligvis er det heller ikke fornuftig å legge en skinnegående tverrforbindelse ved Breivoll, siden det vil medføre at alle avganger fra Mortensrud og Bergkrystallen må føres inn på ringen med klokka. En forbindelse fra Brynseng til Økern vil gi større fleksibilitet.

Sein utbygging av kollektivtilbudet vil ha økt bilbruk som følge. Innfartsveiene til Oslo er i dag allerede sprengt i rushtida, og situasjonen vil forverres av planforslagets løsninger. Køene på hovedveiene vil forplante seg ut i lokalveier og ødelegge bomiljøet der. Samtidig vil forstoppelsen også gjøre at midlertidige bussløsninger i påvente av baneutbygging vil være fånyttede.

Rødt Oslo vil ikke gå med på at kollektivsystemet i Oslo skal komme i vanry på grunn av akutte trengselsproblemer. Vi vil ikke at det bare er de sterkeste og friskeste som våger seg på å bruke kollektivsystemet i rushtida. Derfor mener vi at det ikke må igangsettes nye boligutbyggingsprosjekter langs de østlige og sørlige banene før det er sikra økt kapasitet i kollektivsystemet. I mellomtida må utbyggingsplanene endres, slik at det kan bygges tettere der hvor det fremdeles finnes T-banekapasitet. Det vil si nordover og vestover fra Majorstua.

4. Småhusplanen forhindrer rasjonell byutvikling

Dersom byen skal utvikle seg og vokse, kan dette ikke skje gjennom at markedet får rå. Det rasjonelle vil være å gradvis utvide den bymessige bebyggelsen (type Frogner/Grünerløkka) fra der hvor den stopper i dag. Kapasiteten i T-banesystemet tilsier at det for øyeblikket må skje på vestkanten, fra Majorstua og nordover og vestover.

Småhusplanen, som bystyret vedtok å stramme inn i fjor, er til hinder for slik rasjonell byutvikling. Rødt Oslo er ikke mot et mangfold i boligtyper. Vi er heller ikke mot å verne småhusområder og villastrøk mot uvettig fortetting. Men småhusplanens virkeområde må revideres. Samtidig må den såkalte eplehagefortettinga opphøre. Den medfører bare mindre grønt, mer planløs fortetting, uten å forbedre tilbudet av offentlige tjenester, butikker, parkområder og annet som bymessig fortetting kan tilføre strøket. Byutviklinga må skje gjennom samfunnsmessig fornuftige fellesplaner, ikke med klattvise og profittstyrte enkeltprosjekter.

Småhusplanen bidrar til å tvinge fram planene om utbygging i de mest uegna områdene av Groruddalen og ellers der det kan presses inn noe. Dermed har villaeiernes økonomiske og kulturelle interesser blitt et hinder for å skape gode og varierte boområder og ta vare på natur og kulturverdier andre steder i byen. Eneboliger i sentrumsnære områder er også lite arealeffektiv byutbygging, ressurskrevende og lite miljøvennlig.

5. Kommuneplanen lar kapitalinteressene styre byen

Om kommuneplanen blir vedtatt slik som foreslått, vil de aller fleste reguleringsplanene som fram til nå har sikret en viss politisk styring med hva som skal bygges hvor og hvordan, bli oppheva. I stedet kommer en generell omregulering til utbyggingsformål, dvs. at de som eier ei tomt i et utbyggingsområde, står nokså fritt til å bruke den til hva som helst. Rødt Oslo ønsker det motsatte – at kommunen sørger for samfunnsmessig planlegging og styring med bygging av boliger, næringsbygg og fellesskapsanlegg. Av hensyn til energibruken og naturen bør det innføres en maksimumsstørrelse på nye leiligheter og eneboliger.

Kjøp av bolig er en stor utgift for folk med gjennomsnittlig inntekt eller lavere. For at de kapitalistiske boligbyggerne skal få solgt med profitt i strøk der det bygges for vanlige folk, må derfor prisen holdes nede. Det betyr å bygge på tomter med lav verdi, og å bygge så tett og billig som mulig. Det må være for å tilfredsstille disse kapitalinteressene at kommuneplanforslaget satser så sterkt på områder i dalbunnen i Groruddalen. Dette er områder med støy og luftforurensning langt over grenseverdiene, og der jordsmonnet er forurenset av søppelfyllinger, industriutslipp, skraphandlervirksomhet osv. Og det må være derfor det bygges så tett mange steder at det nesten ikke finnes grøntarealer, at sola ikke slipper til, og at folk i den ene blokka ser rett inn til folk i naboblokka.

Kommuneplanen er ikke basert på at kommunen selv skal bygge – og heller ikke planlegge i særlig grad. Byutvikling skal skje gjennom «transformasjon» ved hjelp av privat kapital, og i liten grad som offentlig finansiert utbygging. Rødt Oslo er kritisk til denne måten å drive byutvikling på – hvor utvikleres krav til avkastning og økonomisk vekst blir mer førende enn bærekraftig, miljøvennlig bykvalitet, sosial boligutvikling og gode demokratiske plan- og beslutningsprosesser. En kommune som

selv er aktiv eiendomsaktør og utbygger, kan skape et mer stabilt grunnlag for en sosial boligutvikling uten krav til profitt og med en boligsektor utenfor markedet. Erfaring viser også at når kapitalinteressene får bestemme, vil det bli for få offentlige grøntområder og friområder og for mye asfalt. En slik utvikling har også i flere sammenhenger ført til privatisering av det offentlige rom.

Planforslaget innebærer en deregulering av byutviklinga, hvor utbyggerne får større innflytelse over planlegginga på bekostning av demokratisk valgte organer. Planen legger i for stor grad til rette for at utbyggerinteresser skal komme raskt gjennom planprosessene. Når planer defineres som «overordnede og fleksible» og reguleringsbeskrivelsene som hovedregel er ekstremt generelle uten underformål, gir dette fleksibilitet for utbyggere, men mindre rom for politisk styrt byutvikling. Planen åpner for unntak fra plankrav for mindre tomter, og i «utviklingsområder i indre by» kan man gå rett på byggesak. Dette, sammen med at såkalte «ukompliserte områder» gis generell tillatelse til høyere bebyggelse, hindrer demokratisk medvirkning i byutvikling.

Rødt Oslo mener kommunens planetat må styrkes og få tilbake muligheten til egne planinitiativer.

6. Markaloven undergraves

Rødt Oslo vil på det sterkeste gå mot de to store endringene av markagrensa som framkommer i planforslaget. Det er bare noe få år siden markaloven blei vedtatt, og endringene som er foreslått nå, vil kunne redusere respekten for denne loven, slik at Marka spises opp bit for bit. Spesielt motsetter vi oss at Ravnkollen, et mye brukt turområde for folk på Romsås, blir bygget ned.

Et bredt bånd langs markagrensa er i planforslaget omgjort til en såkalt aktivitetssone. Rødt Oslo vil gå kraftig mot dette. Vi er naturligvis åpne for at nærområdene av marka blir brukt til ulike organiserte aktiviteter, men når byrådet nå åpner for at det skal bli tillatt å anlegge golfbaner og tilsvarende faste anlegg i en slik aktivitetssone, kan vi ikke se den som annet enn en bevisst undergraving av markagrensa og markaloven.

Disse bynære områdene må sikres for det de mest er brukt til, nemlig turgåing og rekreasjon i stort sett uberørt natur. Om alle byens 600 tusen innbyggere må gå mange hundre meter ekstra forbi ulike anlegg og aktiviteter før de kommer inn i Marka på alvor, vil det være et stort tilbakeskritt. Om disse anleggene og aktivitetene har blitt flyttet ut i marka fra steder innafor bygrensa som nå vil bli bygd ned, er det et ekstra stort tap. Vi er også redd for at i tilknytning til de fleste av disse aktivitetene vil det måtte anlegges formelle og uformelle parkeringsplasser innafor markagrensa.

7. Industrien jages ut

Omforminga av dalbunnen i Groruddalen fra industri, lagervirksomhet, samferdselsformål og liknende til boligområder, vil naturligvis medføre at virksomheter må flytte ut av byen. Rødt Oslo vil støtte LO i Oslo og gå imot denne tendensen. Ikke bare forsvinner det gode arbeidsplasser, men det vil også medføre at arbeidsreisene blir lengre, langt flere av arbeidsreisene vil foregå med bil, distribusjonskjøringa fra lagre og terminaler til der hvor varene skal, får lengre avstander, og byen blir mer utspredd. Det er det motsatte av miljøvennlig. I stedet for å redusere tallet på

industriarbeidsplasser i dalbunnen bør det planlegges for å øke tallet på slike arbeidsplasser gjennom fortetting og miljøforbedring av eksisterende lavt utnyttede industri- og lagerområder.

8. Økende miljø- og helseproblemer

I kommuneplanforslaget har byrådet lagd en stor sone, avvikssonen, hvor støyforskriftene ikke skal gjelde. Rødt Oslo er bekymra for hva slags signal det skal gi til den videre utbygginga, og hva slags boområder som vil bli skapt. Vi tror det vil gjøre det lettere for utbyggerne å se bort fra støyforholdene når de bestemmer seg for tomter å bygge på, og når de former ut bebyggelsen på tomta.”

Vi har også merka oss byggeplanene på Breivoll, Kjelsrud og andre steder, der nærheten til noen av de mest trafikkerte veiene i landet gir støy langt over det akseptable, og der luftkvaliteten ofte er så dårlig at det vil gå ut over helsa. Dette er kanskje metoden til å få profitt ut av utbyggingen, men det er ikke bærekraftig på noen måte.

I planforslaget heter det at «areal- og transportplanleggingen skal bidra til å fremme befolkningens helse, spesielt ved å redusere lokal luftforurensning og bidra til økt fysisk aktivitet og til å skape og opprettholde gode nærmiljøer med mulighet for aktivitet og rekreasjon». Avvikssonen og byggeplanene i områder med høy forurensning strider imot kommunens folkehelsesatsning. Det samme gjør den økte biltrafikken som vil følge av den planlagte boligutbygginga.

Fortetting i forurensa områder i øst vil også forsterke de sosiale helseforskjellene i Oslo, som kommunen etter folkehelseloven er pålagt å jobbe aktivt for å motvirke.

9. Gjersrud-Stensrud er for langt unna

Det samsvarer ikke med gode prinsipper for byutvikling å velge seg ut et uberørt område langt fra sentrum og bygge det ut som en usjølstendig soveby. Det er heller ikke planer for T-baneutbygging eller annen skinnegående transport innen 2030, slik at transporten i lang tid vil måtte være bilbasert. Uansett vil trafikantene fra Gjersrud-Stensrud bare fylle opp kapasiteten på banen og på veien, og skape problemer for de som bruker banen eller veien i dag. Det er ikke planlagt tilstrekkelig skinnegående kollektivtilbud til området. Områdereguleringens trafikkanalyse viser at ingen av de vurderte kollektivløsningene gir tilstrekkelig kapasitet i rushtiden. Området må derfor tas ut av planen.

10. Juridisk arealdel

I det følgende vil Rødt Oslo komme med en del kommentarer til paragrafene i den juridiske arealdelen av kommuneplanforslaget. Våre prinsipielle kommentarer (se over) er imidlertid de vesentligste, og de går på strukturen og tankesettet i forslaget (politikken, kan en nok si). Endringer i enkeltparagrafer bedrer ikke denne, men de kan lempe noe på skadevirkninger av byrådets planforslag.

Generelt

Den juridiske arealdelen framstår som altfor generell til å kunne betegnes som egentlig juridisk bindende. At det i svært stor grad ikke angis underformål til reguleringsformålet «bebyggelse og

anlegg» gir magert rom for politisk planstyring, samtidig som det åpnes for full markedstilpasning basert på hvilket formål som til enhver tid gir høyest mulig fortjeneste.

Ettersom det stort sett ikke spesifiseres underformål «bolig», er det vanskelig å se hvordan en med bindende virkning kan ha reguleringskrav knytta til boligstørrelse og andel boliger. Et spesielt eksempel er § 3.2, som fritar områder for krav om reguleringsplan under forutsetning av en viss boligandel. Når området ikke har noen generelle reguleringsmessige begrensninger, virker det uforståelig hvordan en på lang sikt kan regulere boligandelen.

Ulle formuleringer av typen «til enhver tid gjeldende norm» finnes i svært mange paragrafer (blant annet 4.1 (vei/gate), 4.2 (vannhåndtering), 4.3 (fjernvarme), 6.2 (vann og vegetasjon), 6.4 (utearealer), 6.6 (skilt og reklame), 6.7 (parkering), 6.8 (leilighetsnorm), 7.1 (støy), 7.2 (luftkvalitet), 7.7 (midlertidige anlegg)). Det er forståelig at en må rette seg etter gjeldende (og skiftende) normer basert på for eksempel ny teknologi eller strengere miljøkrav, men det er ikke slik det framstår her, hvor det i stor grad er snakk om lokale retningslinjer, som vedtas (og raskt kan endres) av bystyret. Planens reelle krav blir dermed uoversiktlige og svært lite forutsigbare.

Kommentarer til enkeltparagrafer

§ 1.2 og 1.3 sier at eldre kommunedelplaner og reguleringsplaner gjelder «så langt de ikke er i strid med denne planen». Vi kan ikke se at den generelle opphevelsen av et stort antall reguleringsplaner er konsekvensutreda. Opphevelsen bør derfor ikke være en del av planen. Om vi skulle ta feil, at konsekvensene faktisk er utreda, må det utarbeides en konsekvensoversikt for disse paragrafene, slik at det er mulig å se hvilke deler som fortsatt vil gjelde.

§ 2.1.2 sier at planen skal «sikre og videreutvikle areal for nødvendig vekst i bolig- og videreutvikling». Det er uklart hva det innebærer at veksten anses som «nødvendig». Dette framstår derfor som en juridisk gummiparagraf.

§ 2 Retningslinjer: «Byens fellesarealer, -anlegg og -bygninger bør gis høy arkitektonisk og miljømessig kvalitet og være allment tilgjengelig.» Den foreslåtte retningslinjen om fellesarealer, -anlegg og -bygninger åpner for fellesarealer uten høy kvalitet. Retningslinjen bør omgjøres til en planbestemmelse, der ordet «bør» erstattes med «må».

§ 3.1 angir enkelte områder det kreves områderegulering for. Det er vanskelig å skjønne utvalget som er gjort. Rødt Oslo mener at tilsvarende krav bør stilles for f.eks. Ryen, Økern, Breivoll, Majorstua og Smestad.

§ 5.1: Rekkefølgekrav bør være det normale i reguleringsplaner, ikke noe som «skal vurderes». Rekkefølgekrav bør også være strengere i formen, for eksempel slik at infrastruktur i hovedsak skal ferdigstilles før boligbygging påbegynnes. Dermed kan en unngå press for å gi ferdigattest for boliger i strøk uten skoler og akseptabel kollektivtilknytning.

§ 6.4: I bestemmelsen om uteareal bør det presiseres at takterrasser og balkonger ikke kan regnes som uteareal. Videre må det være klart at parker o.l. ikke kan regnes med som passende uteareal for et kvartal, dersom vesentlige trafikkbarrierer må krysses for å komme dit.

§ 6.7: På samme vis som at det er retningslinjer for plass til ladestasjon for el-bil, bør det planlegges plass for bilkollektivoppstilling.

§ 7.1.2.a: Det er uakseptabelt at det kreves dokumentasjon av støyforhold bare der det allerede er kjent at anbefalt grense er overskredet. Det bør være omvendt bevisbyrde: Dokumentasjon kan unnlates bare der det er åpenbart at grensa ikke overskrides.

§ 7.1.2.b: Det virker underlig at støymotvirkende tiltak bare kreves planlagt for småhusområder.

§ 7.2: Vi mener det er lite ambisiøst at tiltak for god luftkvalitet bare vurderes der/om det skal anlegges «tiltak som er følsomme for luftforurensning».

§ 7.6.3: Ettersom «verdifull vegetasjon og trær» her sikres bare ved regulering, bør slik vegetasjon inn i § 3.2 som et element som utløser krav om reguleringsplan.

§ 8 Kulturmiljø: Temakart kulturminnevern (T5) er bare «retningsgivende» og med til dels svake retningslinjer, mens temakart naturmiljø (T4) «skal legges til grunn». Rødt Oslo mener denne forskjellen er urimelig og foreslår at T5 også legges til grunn. (Temakart T5 er vanskelig å lese på nettet, men det virker som det er nokså små områder som omfattes.)

§ 10.5 omhandler aktivitetssonen i Marka. Som nevnt i våre generelle kommentarer, er Rødt Oslo svært skeptisk til denne sonen. Om den etableres, ser bestemmelsene i § 10.5 greie ut – det vil være omfanget av sonen som er avgjørende. Det bør uansett tilføyes i paragrafen at det kreves fylkesmannens samtykke, slik vanlig er ved tiltak i Marka. § 10 har ellers ingen bestemmelser om parkeringsmuligheter eller kollektivtilknytning ved nye anlegg. Det bør tas inn.

§ 11.1: Bestemmelsene om økt gesims- og mønehøyde i indre by bør være strengere.

§ 11.2 gjelder byutvikling i ytre by. Dette åpner for storstilt fortetting ved Storo, Aker sjukehus, Økern, Løren, Ulven, langs Østre Aker vei, Ensjø, Valle, Helfyr, Bryn, Breivoll, Nyland, Kjelsrud, Rødtvet, Grorud senter, Romsås, Bånkall, Stovner, Furuset, Tveita, Ryen, Manglerud, Karlsrud, Skullerud, Mortensrud, Hauketo, Rosenholm og Gjersrud-Stensrud. Videre Lilleaker, Vækerø, Skøyen, Smestad, Diakonhjemmet, Gaustadbekkdalen, Sogn og Frysja. Arealmessig ser det ut til være minst fire ganger så mye i øst/sør som i vest/nord. Paragrafen sier at det skal være bymessig utforming, altså ei veldig spredning av byområdet. I samsvar med våre generelle kommentarer går Rødt Oslo mot en slik utbyggingsstrategi. Vi mener det vil være riktigere å la de bymessige områdene vokse gradvis utover, og at det i første omgang bør skje vestover.

Utviklingsområder uten kollektivknutepunkt skal etter planforslaget ha samla områdeutnyttelse på 100 prosent; med kollektivknutepunkt 125 prosent. Følgende er definert som kollektivknutepunkt: Lysaker, Skøyen, Majorstua, Nydalen, Storo, Økern, Breivoll, Grorud stasjon, Furuset, Helfyr, Bryn, Ryen og Hauketo. Bestemmelsen er altfor vag til at en på fornuftig vis kan ta stilling til den. Hvordan skal en for eksempel beregne områdeutnyttelse i et område som Tveita? Hvor mye tar en med som grunnareal?

§11.3: Kravet om at politiets beredskapssenter skal gi lite støy og ei utforming som styrker miljøparkens rolle og bruk, synes umulig å oppfylle. Her må det skjæres gjennom – beredskapssenteret

kan ikke ligge i et tett befolka område (jamfør at nye Veitvet skole er under bygging like ved), og absolutt ikke dersom en samtidig planlegger ytterligere fortetting.

§ 12.1: Dette er en generell regel om grønnstruktur i byggesonen. Det heter at områdene «skal utvikles og tilrettelegges for opplevelse, rekreasjon, lek og fysisk aktivitet for allmennheten». Dette er en uakseptabel og for altomfattende bestemmelse. Det finnes en rekke grøntområder (for eksempel på Bygdøy, Ekeberg, Brannfjell og Rommen) som har karakter av å være «ville» og lite tilrettelagte. Disse må vernes som nettopp dette.

§ 12.3: Bestemmelsen gir retningslinjer for krav til park innen gangavstand på 250/500 meter. Det er bra, men det trengs tilleggsbestemmelser som sikrer at disse parkene kommer i tillegg til (og ikke erstatter) romslige grøntareal rundt blokker og i indre kvartaler.

Regelen om at flere parallelle utviklingsprosjekt bør ses på som heilhet, er god, men lite holdbar så lenge det ikke er definert hva «parallelle prosjekt» er og hvordan samordninga skal la seg styre. Dette er et typisk eksempel på tilfeller der kommunens planetat bør ha mulighet til å iverksette planarbeid på sjølstendig grunnlag.

§ 13.3 Vassdrag: Byggefri sone langs vassdraga må være et krav, ikke bare ei retningslinje.

I tillegg ønsker Rødt Oslo en paragraf som fastslår at fellesarealer av typen torg og bilfrie gater skal være offentlige i den forstand at bruk av området til formål som valgboder, stands og demonstrasjoner organiseres og styres av offentlig myndighet på samme vis som kommunens arealer.

Oslo, 30. mai 2014

Vedlegg

Dette dokumentet kan lastes ned fra nett her:

<http://rødt.no/oslo/ny-kommuneplan-for-oslo/>